71STE JAARGANG No. 8919 VRIJDAG 8 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

KERNKAMP: GEMATIGD OPTIMISME

Delegatie kleine Commissie naar Curacao vertrokken

AMSTERDAM: — Op een vraag van een ANP-redacteur aan minister Kernkamp hedenmorgen op Schiphol gesteld, of hij bij zijn vertrek naar Willemstad een gematigd optimistisch geluid kan laten horen was het antwoord van de minister: „In dit stadium is het moeilijk überhaupt iets te zeggen, maar inderdaad ga ik met een gematigd optimisme. Wij gaan uiteraard naar Willemstad met zekere verwachtingen, anders zou het overleg in de Kleine Commissie overbodigd zijn. Dat wil niet per se zeggen dat het overleg zal slagen, maar wij gaan mijns inziens met redelijke voorstellen waarvan de basis door de drie partijen is aanvaard.

Met Z. Exc. vertrokken behalve Mr N. Debrot, minister Donker, minister van Justitie en Prof. Van der Grinten, alsmede hun adviseurs Drs A. Jonkers, hoofd van de Directie West Indië van het ministerie voor Overzeese Rijksdelen en Mr Th. van der Peijl. Mr W. H. van Helsdingen is wegens ziekte achtergebleven en zal later volgen.

Het gezelschap werd uitgeleide gedaan door minister Beel, Mr Fock secretaris-generaal van Algemene Zaken, Mr Kiveron, secretaris-generaal van Minvor; Mr Tenkink, secretaris-generaal van Justitie; Dr A. Campo, Prof. Van Lier van respectievelijk de Stichting Machinale Landbouw en het Surinaamse Tienjarenplan; Mr De Vries, de Surinaamse gecommitteerde in Nederland en gouverneur Van Baal van Nieuw Guinea.

Mr. Elias via Curacao naar Trinidad

Met hetzelfde vliegtuig reist Mr E. Elias, de nieuwe perschef van de Caraïbische Commissie, die echter op Trinidad niet mag uitstappen, wegens de heersende bepalingen voor het passagiersvervoer van de KLM en dus doorreist naar Willemstad en dan terugvliegt naar Trinidad.

Op een vraag over de mogelijke tijdsduur van de conferentie kon Prof. Kernkamp uiteraard geen beslist antwoord geven. Z. Exc. zeide: „Wij gaan natuurlijk gaarne zo spoedig mogelijk terug, want wij hebben in Nederland nog veel te doen." De minister zeide, dat een spoedig en bevredigend resultaat hem ook hierom aangenaam zou zijn, omdat hij als minister, doch buiten de conferentie om, gaarne nog enige andere dingen zal doen, zoals het brengen van een bezoek aan de Bovenwinden, en hij bovendien graag met diverse mensen wil spreken en als het enigszins mogelijk is, zal hij ook een bezoek brengen aan het Wageningen-plan in Suriname, dat hij zeer gaarne zou willen zien.

De minister zeide, dat van Antilliaanse zijde geen bezwaar schijnt te bestaan tegen de inwilliging van het verzoek van Suriname om het overleg van de Kleine Commissie ook deels in Suriname te houden. Minister Kernkamp zal waarschijnlijk toch naar Suriname gaan voor het afdoen van enige zaken. De uitvoering van deze plannen zal echter afhangen van de duur van het overleg van de Kleine Commissie.

Het toestel vertrok hedenmorgen van Schiphol om tien uur plaatselijke tijd. De delegatie zal morgenochtend vroeg plaatselijke tijd op de Dr Albert Plesman-luchthaven arriveren.

Weer politieke moorden in Colombia

Bogota. — Na een periode van ongeveer zes maanden van rust hebben zich thans weer gewelddaden om politieke redenen in Colombia voorgedaan. Te Caicedonia werden tenminste drie personen vermoord; in het district Huila werden de lijken van 18 boeren aan de oevers van de rivier de Bache gevonden; een bende van dertig personen heeft een boerderij bij Ventanas overvallen en drie bewoners gedood.

Er zijn intussen talrijke arrestaties verricht, terwijl er troepen naar Ventanas zijn gezonden om de orde te herstellen. Volgens het blad „El Tiempo" willen de bedrijvers van de wandaden aantonen dat de militaire regering niet in staat is de orde en rust volledig te handhaven.

De huidige regering kwam op 13 Juni van het vorige jaar aan de macht.

Pech voor D.O.S. in de wedstrijd V.S.V. — D.O.S.. De bal ketst tegen de paal terug uit een schot van v.d. Linden (midden). Rechts: V.S.V.-rechtsback Schoon en links V.S.V.-keeper v.d. Wint.

Johan Sophia bekent moord op kinderen

WILLEMSTAD. — Hedenmorgen vroeg is bekend geworden, dat het mysterie van de verdwijning der kinderen Aura en Frank Sophia zijn ontknopig nadert. Het vermoeden, dat de beide kinderen vermoord werden, is helaas bewaarheid door bekentenis van de gearresteerde 33 jarige Johan Sophia, broer van Aura en oom van Frank, dat hij de jongen en het meisje van het leven heeft beroofd. Op het ogenblik dat wij dit schrijven, is de dader naar de mondi overgebracht, om daar de plaats aan te wijzen, waar hij de slachtoffers langs de weg begraven heeft. De motieven van de moord zijn nog niet bekend. Het onderzoek wordt krachtdadig voortgezet.

Naar aanleiding van de bekentenis, die werd afgelegd, zijn hedenochtend het Parket en enkele politie-autoriteiten naar het derde district getogen om onder aanwijzingen van de dader de plaats te vinden, waar de beide slachtoffers begraven liggen. Op de plaats des onheils waren aanwezig mr J. A. J. Ellis, procureur-generaal; mr A. Bijvoet, Advocaat-generaal; commissaris G. Botterweg, inspecteur Y. Taconis, mr W. R. Boom, Officier van Justitie; mr L. A. L. Weeber, Rechter-commissaris.

De dader heeft de beide kinderen in de „mondi" gelegd en met zand bedekt, teneinde hen aan het oog te onttrekken. De politie is thans bezig met de constructie van de bewijsvoering, tevens zal het onderzoek verder worden uitgestrekt naar punten, die tot nu toe onopgehelderd bleven.

Vermoedelijk heeft de dader de kinderen met een hard voorwerp — waarschijnlijk een zwaar stuk hout — dusdanig bewerkt, dat de slachtoffers aan de bekomen verwondingen zijn bezweken.

Niet uitgesloten moet geacht worden, dat het motief van dit misdrijf zijn oorsprong vindt in een zedendelict.

Opgelucht.

Vast staat, dat de bevolking bij het vernemen van het nieuws, dat de dader bekend heeft, verruimd herademt. Het besef een laffe moordenaar onder hun midden te weten, de angst

(Vervolg zie pag. 2)

Lou Lichtveld vertaalt „Green Pastures"

Paramaribo. — Lou Lichtveld (Albert Helman) werkt aan een Nederlandse vertaling van het toneelstuk „Green Pastures", waarvan de repetities onder regie van Edwin Thomas binnenkort beginnen in Paramaribo.

Medio-Februari zal te Paramaribo de première worden opgevoerd van Hindemiths kinderopera „Wir bauen eine Stadt", waarvan de regie bij Edwin Thomas en de muzikale leiding bij Arnold Juda berust, zo deelt het bestuur van het Cultureel Centrum Suriname mede.

IN NEDERLANDS DORP WERD MUNITIEBERGPLAATS VAN DUITSERS ONTDEKT

Havelte. — Aan de Koningskamp in het Nederlandse dorp Havelte, hebben omwonenden een ondergrondse munitiebergplaats ontdekt, afkomstig van de voormalige Duitse bezetting. Grote voorraden patronen, granaten, brandbommen, enz., werden bij een summier onderzoek door de Rijkspolitie in tegenwoordigheid van de burgemeester aangetroffen. De bergplaats bevindt zich temidden van door de Duitsers opgeworpen zandheuvels. Het terrein is voorlopig onder bewaking gesteld tot de komst van de opruimingsdienst. Eerst dan kan blijken van hoe grote omvang deze bergplaats is.

Eisenhower wil opheffing wet „Koop in Amerika"

Washington. — President Eisenhower zal deze maand vermoedelijk het Congres verzoeken goed te keuren dat de regering een meer liberale handelspolitiek tegenover het buitenland zal voeren teneinde de bondgenoten der Verenigde Staten te helpen, die kampen met dollartekorten. Verwacht wordt dat dit verzoek een nieuwe strijd over de handels- en tariefpolitiek zal ontketenen. De voorstellen van de president zullen gebaseerd zijn op het rapport van de commissie Randall, die aanbevelingen zal doen voor de buitenlandse — economische politiek.

Naar verluidt is de commissie met het rapport gereed en zal dit voor het einde van de maand bij het Congres worden ingediend. Uit goede bron wordt vernomen dat het rapport zal inhouden o.a. opheffing van de wet „koop in Amerika", verlenging van minstens tien jaar van de wet inzake handelsovereenkomsten op wederkerigheidsbasis met de mogelijk tot geleidelijke verlaging van de Amerikaanse invoerrechten, maatregelen tot bevordering van de Amerikaanse buitenlandse investeringen; regeringssteun voor de Amerikaanse economische sectoren die ernstig getroffen worden door een verlaging van de invoerrechten en samenwerking met het buitenland tot bevordering van de stabiliteit van een aantal prijzen van grondstoffen.

Rome. — De bisschop van Assisië, Mgr Nicolini, heeft voorgesteld de heilige Clara tot patrones van radio en televisie te doen uitroepen. Van deze heilige wordt verhaald, dat zij op haar ziekbed een visioen had van de kerstplechtigheid in de basiliek van St. Franciscus.

Grindwald. — De prinsessen Beatrix en Irene wonnen de derde prijs in een skiwedstrijd, die voor de hotelgasten in Grindwald was georganiseerd.

Heerlijke vinding

Dijon. — Een hotelhouder in Dijon heeft er iets nieuws op gevonden om het zijn geachte cliëntele naar de zin te maken.

In een aantal kamers, heeft hij, naast de waterkranen, ook kranen laten aanbrengen, waaruit, naar keuze, rode en witte wijn zal stromen — zomaar, zonder prijsverhoging, bij wijze van service.

De kraan is voorzien van een gebruiksaanwijzing in het Frans, Duits en Engels.

„Alle landen ter wereld hebben hun rijkdom", zo staat daarop te lezen. „Bourgondië heeft zijn wijnen. Ge zult de hele dag gelukkig zijn, als ge bij het ontwaken een glas wijn drinkt."

Een speciale installatie zorgt ervoor, dat de wijn in de kranen op de vereiste temperatuur blijft.

Londen. — De BBC zal a.s. Zondag voor het eerst een H. Mis uitzenden. Het protest van het 50.000 leden tellende nationale verbond van Protestanten, dat stelde dat de Mis „door de wet van het land is veroordeeld" is afgewezen op grond van een aanbeveling van de centrale adviescommissie in religieuze zaken.

MEXICO ONDERSCHEIDT mr. L.H. SLOTEMAKER

's-Gravenhage. — De president van Mexico heeft de directeur buitenlandse betrekkingen van de K.L.M., mr L. H. Slotemaker, benoemd tot commandeur in de Mexicaanse orde van de Axteekse adelaar. De versierselen van deze onderscheidingen werden door de gezant van Mexico in Den Haag overhandigd op een receptie, waar als eregast onder meer prins Bernhard aanwezig was. De gezant releveerde, dat de onderscheiding verleend werd ter erkenning van de voortreffelijke door de K.L.M. aan Mexico en de menheid bewezen dienst door de opening van een directe luchtlijn tussen Mexicostad en Nederland, die een zeer gunstige invloed uitoefent op het handels- en cultureel verkeer tussen beide landen.

Hij deelde mede, dat zijn regering dr Plesman om dezelfde reden benoemd tot grootofficier der orde en uitte zijn leedwezen, dat dr Plesman door zijn plotselinge verscheiden de onderscheiding niet kon worden overhandigd.

Televisie oorzaak van Pella's aftreden

Londen. — Volgens de „News Chronicle" was een televisiestoring de naaste aanleiding tot het aftreden van Pella's kabinet.

Door een technische storing werd Maandag in het televisieprogramma een telefoongesprek hoorbaar tussen de Gasperi, de secretaris van de Christen-Democratische Partij en de ondersecretaris Andreotti, waarin De Gasperi enige minder vleiende opmerkingen maakte over Pella, die zelf een der televisiekijkers was.

Dit incident zou de druppel zijn geweest, die de emmer der politieke meningsverschillen deed overlopen.

BERLIJNSE CONFERENTIE WORDT VOORBEREID

Berlijn. — De vertegenwoordigers van de Hoge Commissarissen van de Vier Grote Mogendheden in Duitsland zijn gisteren in het Britse hoofdkwartier in Berlijn bijna zeven uur bijeen geweest ter bespreking van de plaats voor de komende conferentie. Morgen zullen deze besprekingen in het gebouw van het Russische hoofdkwartier worden voortgezet. Dit gebouw ligt in het Oostelijk deel van Berlijn.

Uit goed ingelichte bron heeft Reuter vernomen, dat de besprekingen vlot zijn verlopen. Men meent ondanks de stipt in acht genomen geheimhouding te weten, dat de Sovjet-Unie alsnog zal instemmen met het gebouw van de geallieerde bestuursraad in de Amerikaanse sector als conferentieplaats. Het wordt echter niet uitgesloten geacht, dat alsdan ook enige bijeenkomsten in Oost-Berlijn zullen worden gehouden.

Spanje sloeg de Turken

Madrid. — In Madrid is de interland-voetbalwedstrijd Spanje — Turkije met 4—1 door de Spanjaarden gewonnen. Bij de rust was de stand 1—1. Het was de eerste wedstrijd tussen beide landen, die samen groep VI in de voorronden van het tournooi om het wereldkampioenschap vormen.

De wedstrijd werd gespeeld bij venijnige koude wind in aanwezigheid van 70.000 toeschouwers, onder wie generaal Franco. De Turken speelden in de eerste helft verrassend goed, waarbij hun snelheid opviel. Na de rust zakte de snelheid der ploegen en vooral de Turken gaven tekenen van vermoeidheid, waarvan de technisch beter geschoolde Spanjaarden profiteerden om in de tweede helft het heft in handen te nemen.

Vaticaanstad. — Z.H. de Paus heeft in het afgelopen jaar 381.534 personen in audiëntie ontvangen en 84 grote redevoeringen, in zeven verschillende talen, gehouden, aldus een opsomming van de persafdeling van het Vaticaan.

LAATSTE NIEUWS

METEOOR OORZAAK VAN ONTPLOFFING

Dieppe. — Franse sterrenkundigen gaven vandaag als hun mening te kennen, dat een meteoorsteen, die was beland in de atmosfeer der aarde, de oorzaak was van een ontploffing, die gisteren de stad Dieppe in Frankrijk deed schrikken. De knal, waardoor gisteren in de vroege ochtend ruiten aan scherven vielen, werd voorafgegaan door een verblindend lichtschijnsel, eerst wit en daarna oranje-kleurig, dat de hemel boven de stad verlichtte.

Een ooggetuige vertelde: „De nacht werd gedurende ongeveer twee seconden in dag herschapen". De knal kwam vier of vijf minuten na het lichtschijnsel. De aarde schudde en de mensen, die in het havenkwartier wonen, vluchtten in pyama's en nachtgewaden hun woningen uit. Het lichtschijnsel werd ongeveer 100 km van Dieppe waargenomen.

Recht tot het Hart

— Liefde en begrip kunnen alles mooi maken, ook de inwoning.

Het Landhuis „Rooi Catootje" is binnenkort de pleisterplaats van gewichtig confererende heren. De R.T.C.-commissie zal nl. daar haar bivak opslaan.

Gino Bartali wordt filmster

Rome. — De nieuwste bezigheid van de Italiaanse campionissimi Gino Bartali is filmster.

Hij heeft een contract getekend met een Italiaanse maatschappij voor een film over zijn levensloop. Het is echter nog niet zeker of Bartali zelf op het doek zal verschijnen of dat hij in deze film vervangen wordt. Het scenario wordt geschreven door Silvi Gigli.

Naar verluidt begint men deze maand met de eerste opnamen.

Anderzijds wordt gemeld, dat Fausto Coppi zijn contract met „Bianchi" verlengd heeft en dat hij ook in het a.s. seizoen de kleuren van deze fabriek zal dragen.

Luide knal *reden onbekend*

Londen. — Londen werd dezer dagen opgeschrikt door een luide knal, die in West End de huizen deed schudden. Politie, ambulance en brandspuiten kwamen in het geweer, doorkruisten de gehele stad, maar konden niets onregelmatigs ontdekken.

Men veronderstelde toen, dat een vliegtuig boven de stad de geluidsbarrière had doorbroken. De luchtvaartinstanties echter, die overstroomd werden met verzoeken om inlichtingen, verklaarden, dat er op de aangegeven tijd geen vliegtuigen geweest waren.

Volgens enkele berichten waren er na de klap twee witte rookwolkjes in de lucht te zien en een lichtschijnsel.

Boliviaanse getrouwd

Kelso. — Te Kelso in Schotland is gisteren het huwelijk voltrokken tussen Isabella Pationa, dochter van de Boliviaanse tin-millionnair en James Goldsmith, zoon van een der directeuren van het Londense Savoy Hotel.

De voltrekking van het huwelijk vond plaats enige uren nadat de vader van de bruid zijn hardnekkig verzet tegen het huwelijk had opgegeven.

De plechtigheid duurde slechts vijf minuten, waarna het jonge paar met onbekende bestemming vertrok.

Don Antenor Patino woonde het huwelijk van zijn dochter zelf niet bij.

STASSEN VOOR LOONSVERHOGING

Washington. — Harold Stassen, het hoofd van de administratie van buitenlandse operaties in de Verenigde Staten, heeft verklaard, dat de tijd is gekomen voor een loonsverhoging voor alle werkers in de niet-communistische wereld.

Op een persconferentie zeide hij, dat een loonsverhoging gerechtvaardigd is, nu de economische kracht van de vrije wereld sterk vergroot is en de industriële productie een recordhoogte heeft bereikt.

Eisenhower in „State of the Union"-boodschap

Vrije wereld wint in kracht

WASHINGTON. — In zijn State of the Union-boodschap heeft president Eisenhower gisteren aan het Congres een nieuw defensieprogram voorgesteld, dat unaniem door de stafchefs is aanbevolen en gebaseerd is op: grotere samenwerking met de geallieerden op atoomgebied een nuttig gebruik van het militair personeel en de nadruk op de luchtmacht en de marineluchtvaart, gezien de ontwikkeling van atoomwapens, het aanleggen van gecentraliseerde strategische reserves, snelle ontploofbaarheid bij een aanval op de Verenigde Staten of hun bondgenoten, verbetering van het mobilisatieplan alsmede goedkeuring van de St. Lawrence-zeewegplannen ter verbetering van het vervoerssysteem met Canada, verbetering van de continentale verdediging, waarvoor dit jaar een miljard dollar meer zal worden uitgetrokken dan in 1953.

Instemming in het Westen

Eisenhower wekte de Sovjet-Unie op in te gaan op zijn voorstel tot het oprichten van een atoombank. Hij wijdde een afzonderlijk deel van zijn boodschap aan hulp aan en handel met het buitenland. Hij wil bijstand en vermindering van de economische hulp, handhaving van de technische bijstand en vermindering van de economische hulp. Hij drong sterk aan op een vrijere handel, aangezien „de vrije wereld zich niet langer willekeurige beperkingen kan veroorloven".

Betreffende de binnenlandse veiligheid stelde hij voor personen, die bewust deelnemen aan een communistische samenzwering tegen de regering het Amerikaanse burgerschap te ontnemen; bij de wet moet worden erkend, dat wij te doen hebben met daden vervvant aan verraad, zo zei hij.

Geen inflatie.

Eisenhower verklaarde, dat het afgelopen jaar voor het land het voorspoedigste was uit de geschiedenis. De schadelijke invloed van een inflatie is men meester; de bewapeningskosten zijn minder drukkend, nu het defensieplan zijn voltooiing nadert. De sociale uitkeringen zullen vergroot worden en in een latere boodschap zal herziening van de wet-Taft-Hartley worden voorgesteld. Hij drong aan op het verlenen van stemrecht aan burgers van achttien jaar.

De president deelde mede, dat de vrije wereld langzaam doch zeker in kracht wint. Van achter het IJzeren Gordijn zijn er tekenen, dat de tyrannie in moeilijkheden geraakt; het bouwsel daar is even broos als de oppervlakte hard. Het initiatief is thans in Westelijke handen, hetgeen gebruikt zal worden om de vrijheid te beschermen, een krachtig economie te handhaven en zich bezig te houden met de menselijke problemen van de individuele burger. Nauwer dan ooit is de Amerikaanse vrijheid verbonden met de vrijheid van andere volken.

Hulp aan Indo-China.

Aan een nieuwe agressie in Korea zal het hoofd worden geboden. Aan Indo-China zal de hulp worden voortgezet evenals de hulp aan het nationalistische China. De vrije volken van Zuid-Azie zonken verzekerd zijn van de Amerikaanse steun en aan het Midden-Oosten, waar er spanningen en ernstige problemen bestaan, zullen wij sympathie en onpartijdige vriendschap tonen.

In West-Europa blijft de politiek gebaseerd op de NAVO, waar binnen de opbouw van het Europese leger van vitaal belang is.

De Verenigde Naties betekenen veel voor de Verenigde Staten.

Eisenhower besloot: Geen enkele regering kan een volk inenten tegen het dodelijke materialisme, de plaag van onze tijd. Gelukkig heeft ons volk, hoezeel meer het materiële goederen gegeven dan welk ander land, altijd zijn trouw aan het koninkrijk van de geest bewaard, dat de ware bron van vrijheid is. Zolang onze daden en wensen nederig en ernstig het welgevallen zoeken van de Almachtige, kan ik geen einde zien aan de weg voorwaarts voor Amerika en geen menselijke grens aan de diensten, die wij kunnen bewijzen".

Instemming

In Londen, Parijs en Bonn is de boodschap van president Eisenhower over het algemeen met instemming begroet. Waarnemers in Londen tonen zich ingenomen met de verzekering van president Eisenhower dat de Amerikaanse politiek ten aanzien van Europa gebaseerd zal blijven op het Atlantisch verdrag. Men is evenwel van mening dat de woorden van president Eisenhower ruimte openlaten voor de herziening van de Amerikaanse politiek, waarmede Dulles onlangs dreigde als de Europese landen zich niet spoedig aaneensluiten.

Londense functionarissen achten een van de belangrijkste passages van de rede, die waarin aangedrongen wordt op vrijer handelsverkeer tussen de niet-communistische landen onderling.

In Parijse kringen is men bijzonder ingenomen met het aandringen van president Eisenhower op de voortzetting van de Amerikaanse hulp aan de Franse strijdkrachten in Indo China.

In West Duitse regeringskringen is men verheugd over de mededeling dat president Eisenhower de Europese politiek zal voortzetten. Ook de Amerikaanse erkenning van de dringende noodzaak om de Europese verdedigingsgemeenschap te verwezenlijken is in Bonn in goede aarde gevallen.

Men zoekt het in het kleine

Rijstkorrel met 396 letters en het „Onze Vader" op 4 mm² metaal

Willemstad. — Hoeveel woorden zoudt U kunnen neerpennen op de oppervlakte van een postzegel? Wij wedden dat U er amper in zoudt slagen Uw wekelijkse boodschappen op deze oppervlakte te krijgen.

Maar wat wij gisteren hebben gezien sloeg onze verbazing met kilometers lengte.lengte. Op het Dominicaans Consulaat zagen wij n.l. een rijstkorrel, een doodgewone rijstkorrel, maar dan van een bijzondere inhoud. een met een bijzondere betekenis en

In de oppervlakte van deze rijstkorrel staan n.l. niet minder dan 396 letters getekend, welke samen 86 woorden vormen die een heilwens inhouden voor de oud-president van de Dominicaanse Republiek van Santo Domingo, Z. Exc. Molina R. Trujillo.

Deze rijstkorrel is afkomstig uit India en wel uit het Museum Darulfalah in Delhi.

De heilwens voor de republiek Sto Domingo is in het Engels gesteld en luidt als volgt:

O God grant the most beloved and the most glorious of Dominican Republic General Don Rafael L. Trujillo Molina The President. Born 1893 en acceded Aug. 16, 1930, long and victorious life, full of success and happiness. Let his frieds and lieutenants be loyal and devoted to him and to the cause that he upholds for the good of his nations. Let the enemies of Dominican Republic surrender to him and bow before his progressive designs. O God let him grow victorious.

Maar de wonderen zijn de wereld nog niet uit en zelfs op Curaçao niet. Want wij hebben een relatie die op zijn beurt in het bezit is van het „Onze Vader", bestaande uit 380 lettertekens en dat gedrukt op een oppervlakte van 3.76 mm2 metaal. Het betreft hier een 10 punts letterstaafje, een typografische letteraanduiding voor de grootte, waarin de drukletters voorkomen. Dit merkwaardig staaltje van technisch kunnen werd vervaardigd door de **NV Lettergieterij Amsterdam** en tentoongesteld op een typografische expositie. Onze relatie heeft een copie van dat merkwaardig stuk in zijn bezit.

De rijstkorrel zal in een mooi beklede koffer aan enkele scholen worden getoond.

Zoals men ziet, men zoekt het in miniscule.

Om u de groette van bedoeld letterteken te demonstreren hebt U hier de letter A in de 7 punts zetting „A". teken te demonstreren hebt U hier onder de letter A in de 10 punts zetting

A

Pamflet met meer vragen dan antwoorden

Willemstad. — Onder onze redactionele ogen kwam een pamflet van een baby-beweging, die al enige maanden in de doeken ligt en die nu gemeend heeft het hoofdje er buiten te moeten steken, ofschoon het nog niet van plan blijkt geheel en al voor de dag te komen.

De baby draagt de wat het Nederlands betreft enigszins kreupele naam van „Revolutionnair Socialistisch Arbeids Partij" en in het pamflet, waarmede hij zich voor het eerst aan de wereld presenteerde,

1. **wendt hij zich tot de werkman, die proletariër genoemd wordt;**
2. **laat hij zich nog al misprijzend uit over de invloed van politici op de arbeidersbeweging;**
3. **keert hij zich tegen wangedrag tijdens de jongste arbeidersdemonstratie in de Punda.**

Wat niet duidelijk tot uitdrukking komt, is:

1. **het karakter van de baby zelf. De naam „PARTIJ" is nogal misplaatst, wanneer het om een arbeiders-„BOND" gaat;**
2. **of ook de „Revolutionnair Socialistisch Arbeids Partij" aan politiek hoopt te gaan doen;**
3. **wie de ouders van deze baby zijn;**
4. **of een reeds bestaande politieke partij de Peter (incognito) is;**
5. **uit welke drukpersen de baby het licht zag.**

U ziet: meer vragen dan antwoorden. Dat al deze geheimzinnigheid de achting voor het geval niet verhoogt, behoeft wel geen betoog. Intussen kunnen we weinig beter doen dan wachten op de dag, dat de baby zijn lapjes geheel afwikkelt en uit zijn weg het volle daglicht intreedt.

AANBESTEDING

Willemstad. — Gisteren werd de aanbesteding gehouden voor het bouwen van een zes-klassige R.K. Jongensschool en een 6-klassige R.K. Meisjesschool op een terrein te Janwé. Er werd als volgt ingeschreven:

Lenderink ƒ 163.400; **Bohama** ƒ 165.000; **Cijntje** ƒ 169.000; **Abeen** ƒ 169.500; **C. P. Nederhorst** ƒ 171.300; **Vorst** ƒ 172.500; **Bouwmij. Curaçao** ƒ 175.000; **v.d. Kwast** ƒ 194.400; **Rijsdijk** ƒ 199.000; **Martiz** ƒ 202.688.

De raming van DOW was ƒ 171.500; de gunning is aan de laagste inschrijver gegund.

H. MS. SHEFFIELD NAAR CURACAO

Willemstad. — Maandag a.s. zal voor een kort bezoek aan ons eiland een Engelse oorlogsbodem „M. Ms. Sheffield" de haven van Willemstad aandoen.

Des avonds van 6 tot 8 uur is er voor genoden een cocktailparty.

VAN DE PICK-UP GEVALLEN

Willemstad. — Gisteravond tegen 7 uur is een jongen van de achterlaadbak van een pickup gevallen. Vermoedelijk was de grote snelheid van de autooorzaak van dit ongeval. De jongen liep een vermoedelijke hersenschudding op. Voorts waren er 2 lichte aanrijdingen.

HET WEER

Max. temp. 29.4 C. (85 F.), min. 24.8 C. (76.7 F.) en gem. 26.8 C. (80.3 F).

Max. wind 20, min. 10 en gem. 16 knopen. Vochtigheidsgehalte 72%. Heldere hemel 10 uur licht bewolkt 5 en dicht bewolkt 9 uur.

VERS VAN DE PERS

Willemstad. — Wij ontvingen de tweede aflevering van het maandblad voor de Smalfilmers „Het beeldvenster" met een aantal artikelen, waarin diverse problemen worden besproken. Men heeft zich in dit blad tevens gewaagd aan het opnemen van cliché's, een experiment, dat op een volkomen mislukking is uitgelopen.

Het maandblad is weer up-to-date, vermeldt de verenigingsnieuwtjes en roept de leden op tot medewerking.

(Vervolg van pag. 1)

om te veel te praten uit vrees voor represailles van de kant van de dader en zijn eventuele aanhang, is verdwenen.

De zaak wordt vandaag rond gemaakt en naar wij vernemen, zal, zodra de bewijsvoering volledig is, deze affaire voor de gerechtelijke instanties worden gebracht.

Bij het ter perse gaan van dit blad waren geen nadere bijzonderheden bekend, onze verslaggever ter plaatse berichtte ons wel, dat het gebeuren diepe indruk heeft gewekt op de bevolking. Verheugend is men over het feit, dat de dader van dit afschuwelijk misdrijf kon worden gearresteerd. „De boze geesten, die de tongen van de mensen in beweging brachten, zijn ineens verdwenen", aldus onze speciale verslaggever, men leeft thans weer volop in de gissingen omtrent de motieven van de misdaad en het wapen, waarmede het misdrijf werd voltrokken.

Men neemt voorts aan, dat de dader niet geheel normaal is.

Tel Aviv. — Israël heeft besloten van de Sovjet-Unie 100.000 ton stookolie en 15.000 ton kolen te kopen in ruil voor een leverantie citrusfruit. Er wordt onderhandeld over een eventuele aankoop van ruwe olie van de Sovjet-Unie, welke in Haifa geraffineerd zal worden.

Britse anijsballen zaaiden verderf onder Duitse vloot

Kinderen in Bedford kampten met ernstig tekort aan snoepgoed

Tijdens de afgelopen oorlog moet er onder de kinderen in de Engelse stad Bedford een ernstig tekort aan anijsballen hebben bestaan. Er waren toen tenminste twee Britse officieren, die alle beschikbare voorraden van dit schijnbaar zo onschuldige snoepgoed opkochten. Gisteren verschenen zij voor de Koninklijke Commissie voor het toekennen van Onderscheidingen aan Uitvinders om te vertellen, wat het motief tot hun aankopen is geweest. Kolonel R. S. Macrae en majoor C. V. Clarke experimenteerden boven een garage in Bedford met een magnetische aantrekkingsmijn. Zij vroegen scheikundigen om voor hen kleine bollen te fabriceren van een substantie, die, na een bepaalde tijd aan zout of zoet water te zijn blootgesteld, volledig zou smelten.

De scheikundigen probeerden allerlei substanties en talrijke mengsels, maar tot een bevredigende oplossing kwam het niet. De bol was bedoeld om de slagpin in de mijn op zijn plaats te houden. Smolt de bol te vroeg, dan ontplofte de mijn ergens in open water, en smolt ze helemaal niet, dan kwam er van de hele operatie niets terecht. Door zuiver toeval kwamen Macrae en Clarke op de gedachte om anijsballen te proberen. Dit nederige snoepgoed had twee grote voordelen. In de eerste plaats smolt het pas na geruime tijd en in de tweede plaats legden de fabrikanten er zich blijkbaar op toe om al hun anijsballen mathematisch dezelfde vorm te geven. Zo kwam het, dat alle beschikbare anijsballen in Bedford werden opgekocht. Ze vormden een volmaakte tijdbuis.

Generaal-majoor Sir Colin Gubbins, die tijdens de oorlog werkzaam was op het bureau Bijzondere Operaties, dat zich speciaal bezig hield met sabotage en ondergrondse activiteit, trad voor de Commissie op als getuige. Hij verklaarde, dat de magnetische mijn, voorzien van anijsballen, overal in de wereld tal van schepen tot zinken heeft gebracht. Duitse schepen, die in hun eigen havens voor anker lagen, andere die in volle zee voeren werden met succes uitgeschakeld. Van één Duits schip, dat geladen was met 1500 man troepen, paarden en voertuigen, bleef na een aanval met een „anijsmijn" alleen de boeg boven water steken.

Kolonel Macrae is een van de twee mannen, die de uitvinding op hun naam hebben gebracht van een anti-tank projectiel, dat zich alvorens te exploderen op de pantserplaat van de tank vasthecht.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 2 Januari 6.100.000 vaten tegen 6.428.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

VAART EN VLUCHT

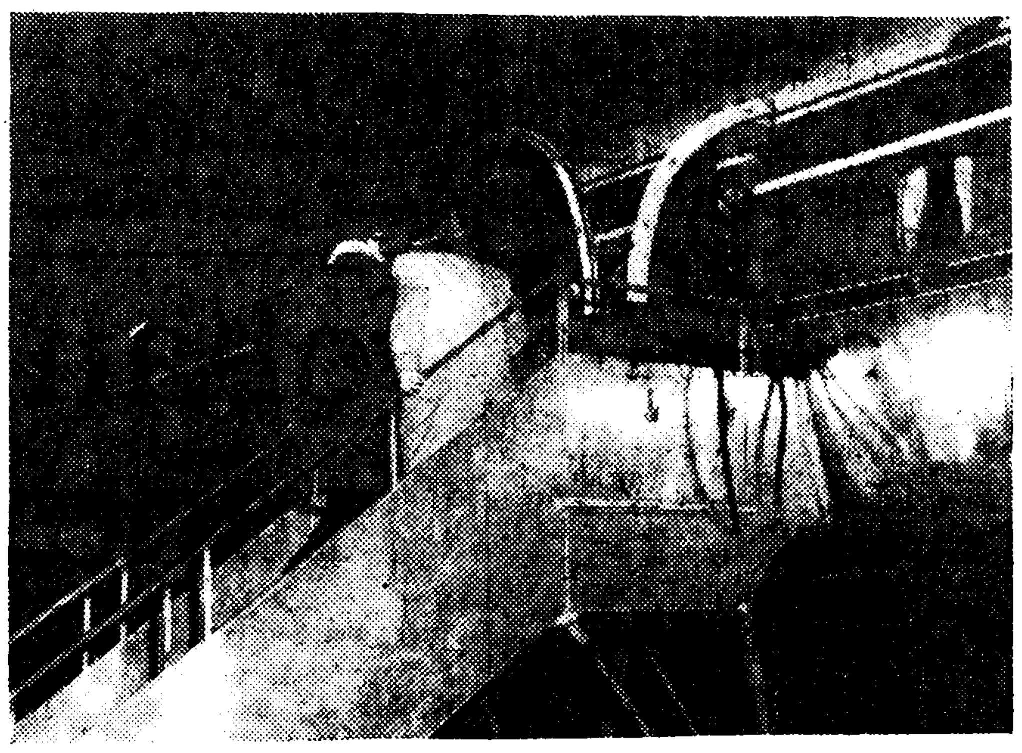
Hato: landend 17 en vertrekkend 18 vliegtuigen; 175 passagiers landden, 72 kwamen in transito en 121 vertrokken.

Haven: in 12 tankers (uit 9), 2 vrachtschepen (4) en 3 zeilschepen (3; er vertrokken slechts 3 passagiers.

Napali nr La Guaira, **Eiken Maru** v Maracaibo nr Pto Cabello, **Helena** nr Baranquilla, **Botne** nr Pto Cabello.

VROUWELIJKE PYGMEE-MANNETJESPUTTERS.

Een blauw oog is de garantie voor een gelukkig huwelijk — althans bij de Afrikaanse dwergstam der pygmeeën. Een onderdeel van de huwelijksceremonie bij dit volk is een ferme vuistslag van de bruid. Hoe blauwer het oog van de jonge echtgenoot wordt, hoe beter de vooruitzichten zijn: aan de slag van de bruid toetst men haar handvaardigheid. Mannen zijn daar namelijk van elke arbeid vrijgesteld.

Geboren op hoog niveau — de KLM vervoerde wellicht de jongste wereldburger ter wereld. Want op weg naar Curaçao schonk mevrouw J. Johannes—van Gelderen het leven aan een dochter, die bij wijze van spreken letterlijk uit de lucht kwam. De foto laat zien het moment, waarop de moeder met dochter op de brancard het vliegtuig verlaat om in het hospitaal te Gander te worden opgenomen.

ZIGEUNERS ONWELKOM IN GONZAGA

Zigeuners uit vele landen waren van plan geweest in deze Noord-Italiaanse stad een internationale bijeenkomst te houden voor het kiezen — voor de eerste maal in de geschiedenis — van een „wereldzigeunerleider". De bijeenkomst had dri dagen moeten duren, doch de Italiaanse politie verbood de feestelijkheid. „Het is al erg genoeg, dat wij geregeld troepen zigeuneurs op bezoek krijgen, doch een tijdelijke versterking van enige duizenden uit alle delen van de wereld, is ons juist iets te veel van het goede.

BRIEF VAN EEN DODE

Dezer dagen ontving Pierre Dubois te Rijsel (Frankrijk) een brief van zijn zoon. Niets bijzonders zult U denken, maar dat was nu toch wel het geval. Want die zoon was reeds dood sinds 1915, toen hij stierf tengevolge van wonden, in de oorlog van 1914 aan het front De brief had als stempel Troisdorf in Duitsland en was te voorschijn gekomen bij een luchtaanval in de laatste oorlog. Daarna had hij weer jaren gezworven totdat de brief — over het graf — thans aan de stokoude vader werd afgeleverd.

Fort-wacht dacht dat tweede Urbin geland was

Van klapchi, een kruisteken en levensgevaarlijke Schottegat-ritten

★ ★ ★ „Caramba", zei de zakenman, „na al die drukte van de voorbije feestdagen heb je toch werkelijk wel weer eens behoefte aan wat rust en gezelligheid in intieme kring." Hij zat de journalist met een blik vol tederheid aan te kijken alsof het zijn verloren zoon was, die hij in de armen wilde sluiten. „Waar hebben jullie in godsnaam al die tijd gezeten," vroeg hij met een bijna overslaande falsetstem, terwijl hij beurtelings de ambtenaar, het ex-statenlid, de sportsman en de conservator aankeek. „Ik dacht werkelijk, dat ze jullie allemaal met een geheime missie naar het buitenland gestuurd hadden!"

De ex-parlementariër slikte een keer alsof hij moeite had het vriendengesprek na een zo lange onderbreking weer op gang te krijgen.

„Nou," zei hij, terwijl hij zijn poezelige hand langzaam over zijn omvangrijk embonpoint op en neer bewoog. „Nou, dat had anders niet veel gescheeld. Je weet toch, dat er dezer dagen ergens in een stad van de States een Antilliaans gedenkraam is aangeboden. Het is nu, dat ik er weinig zin in had, maar anders was ik met Wybo Jan meegegaan. Twee kunnen altijd meer dan een en ik zou de flater in de oorkonde waarschijnlijk tijdig ontdekt hebben, hetgeen een gouverneurshandtekening en een postzegel gespaard zou hebben."

Ze zagen allemaal, dat de sportsman onrustig op zijn stoel zat te draaien en zich nauwelijks kon inhouden om ook wat te zeggen.

„Met mij is het idem-dito-hetzelfde gegaan," zei hij. „Ik zou naar Mexico gereisd zijn om er voorbereidingen te treffen in verband met de deelname van de NABLO-ploeg aan de komende Spelen. Maar ja, jullie weet het. Het feest is niet doorgegaan."

„Nou, dat is toch wel kras," zei de ambtenaar geamuseerd. „Het had maar een haar gescheeld of ik zou naar Nederland zijn gegaan om me te specialiseren in de statistiek. Maar ik ben zo verstandig geweest om te elfder ure te weigeren. Want als ik er niet absoluut zeker van kan zijn, dat ik piekfijn kom te weten waaraan de Curaçaose huisvrouwen haar huishoudgeld uitgeven en waar de banken hun winst vandaan halen, vertik ik het om er mee te beginnen."

De zakenman was een en al geestdrift.

„Nu kunnen jullie zeggen, dat ik maar wat fantaseer," zei hij uitbundig. „Maar ik verzeker je, dat het bij mij op het kantje af is geweest, of ik was naar Miami gevlogen om er meneer Arthur Evans over te halen op Curaçao een hotel te komen bouwen. Ik ben maar thuis gebleven, net als jullie allemaal trouwens, omdat die Amerikanen nu eenmaal nog al impulsief zijn en van aanpakken houden, terwijl het Bestuurscollege meer, hoe zal ik het noemen, bedachtzaam is."

„Nu we toch bezig zijn elkaar zo gezellig van onze reiservaringen te vertellen," kwam nu ook de conservator tussenbeiden, „mag ik natuurlijk niet achterblijven. Ik had opdracht tegelijk met de Arubaanse bibliothecaris het Bonairiaanse binnenland te exploreren. Maar ik werd niet toegelaten in de Pasanggrahan, zodat ik geen pension had en er dus voor mij niets anders opzat dan thuis te blijven."

Het hele „reis"-gezelschap zat te monkelen en bleef toen vol spanning wachten op het relaas van de journalist.

„Och," zei deze, toen hij doorkreeg, dat ze van hem ook een reisverhaal verlangden.

„Ik had geen geld om op stap te gaan. Ik heb al mijn spaarcentjes naar Warenhuis v.d. Ree gebracht en toen de achterbak van mijn wagen vol klapchi geladen. Wanneer ik op die avond een aanrijding had gekregen, zou ik als wijlen van Speijk de lucht zijn ingegaan."

Luchtige liflafjes van Car Amba

„Maar dat is niet gebeurd," stelde de conservator vast, „anders zat je nu niet in dit illuster gezelschap. Wat heb je met je lading klapchi gedaan, als ik vragen mag?"

„Nou, wat dacht je?" deed de krantenman onnozel. „Uitgedeeld aan de werkzoekenden om ze wat afleiding te geven, is het nou goed?"

De conservator repliceerde snel.

„Als je je geneert om te vertellen, dat je in het donker achter je huis op je eentje vuurpijlen hebt afgestoken en met klapchi hebt gegooid naar voorbijrijdende auto's, moet je je mond er ook over dichthouden. Ik durf er gerust voor uit te komen dat ik me best geamuseerd heb met de bommen en het bengaals vuur. Mijn vrouw, die er bij stond te ginnegappen, leek in het schijnsel wel een roodhuid."

De journalist trok een smalend gezicht.

„Wat is dát nou," zei hij, „ik zou er niet voor uit durven komen? Ik die in de nacht van Oud op Nieuw voor het paleis van monseigneur heb gestaan met in mijn ene hand een levensgevaarlijke zevenklapper en met mijn andere het kruisteken makend. Ik zou er niet uit voor durven komen? Als ik je zeg, dat ik het op Nieuwjaarsdag in de Herenstraat heb laten knetteren, dat ze dachten dat de Gebroeders Fruchter er met hun shop aangingen! En weet je waarom de wacht op het fort in de avond van de 1ste in het geweer is geweest? Omdat onze dappere landsverdedigers meenden, dat er een tweede Urbina was geland, zo ratelde het daar over het water! Ik heb op mijn eentje zitten gnuiven in de buurt van het vissers-scheireilandje of daaromtrent. Ik kan toch iets begrijpen van de cultiverende arbeid van wijlen de pétroleuses, waarbij vergeleken ik overigens maar een kleine jongen was!"

De zakenman legde hem de hand op de schouder om hem te doen stoppen.

„Bluf," zei hij. „Niets anders dan bluf. Heb jij in die dagen een Schottegatje durven rijden? Nee, natuurlijk, hè! Je was te bang voor een botsinkje waardoor je wagen kans liep opgevouwen te worden, of een ram-partij, die je met een gracieus boogje in de tuin van Palacios terecht deed komen. Maar ik verzeker je, dat ik een keer koelbloedig uit mijn wagen ben gestapt om een busjes-chauffeur, die mij met een 10-kilometer vaartje op het linkerwegdek naderde menslievend wakker te schudden en op zijn subtiele plicht te wijzen. Bang? Nooit of te nimmer is het verkeer op Schottegats ringbaan zo gewillig, zo zachtmoedig en zo gehoorzaam geweest als in deze dagen rondom Nieuwjaar. Als je er feeling voor had, kon je met je ogen dicht rijden, hetgeen sommigen dan ook van tijd tot tijd deden. Want er werd in die dagen niet geraced zoals anders. Men reed elkaar bedeesd en met een zekere huivering voor elkanders ingetoomde paardenkrachten tegemoet. Men reed rechtser dan rechts en met een rechtlijnigheid, die ontroerde. Maar ja, je moest de psyche van de man achter het stuur begrijpen, als je niet wilde omkomen in de autojungle, die de Schottegatweg is!"

Hij nam een slokje van zijn gingerale en ging verwaand in de lucht zitten kijken. Natuurlijk kwam de journalist na deze tirade opnieuw aan bod. En toen de feiten tenslotte ontoereikend werden, moest de fantasie er bij gesleept worden. En toen was het niet mooi weer. Ze lachten zich een kriek. Het leven is uit zich zelf niet zo grappig en daarom moet men het wel eens grappig maken. De eerste bijeenkomst van de club in het nieuwe jaar kon er daarom mee door, meende de ambtenaar. Niet zo hard van stapel lopen. Het jaar is nog lang genoeg.

Weduwe ontving honderden Kerstkaarten

Londen. — Enige dagen voor Kerstmis klaagde de weduwe Mary Hoyer in een ingezonden stuk in het Engelse blad „Evening Standard": „Het vorige jaar hebben de Britse posterijen 630 millioen Kerstkaarten over heel Engeland verspreid, maar niet een daarvan was voor mij. Sinds 1936 heb ik nooit meer een Kerstkaart ontvangen." Maar ditmaal werd haar huis in Folkstone overstroomd met honderden Kerstkaarten, uit alle delen van de wereld. Enkele van de zenders: de directeur-generaal der Britse posterijen; een Duitser, die in Essen haar klacht van een eenzame ziel las; een Chinees, die een rol vervult in het toneelstuk „The King and I", dat momenteel in Drury Lane speelt; het Leger dse Heils; passagiers van de Amerikaanse Oceaanreus „United States"; de actrice Margaret Rawlings en honderden anderen.

Mevrouw Hoyer wil alle zenders persoonlijk antwoorden, al belopen de porti voor 100 kaarten reeds NAf 4. „Want", zegt zij, „deze kaarten hebben mijn geloof in de goedheid van de mensen nieuwe inhoud gegeven."

Recensie van bandrecorder

In Helmond is het bewijs geleverd, dat er nog geen man over boord is, wanneer een muziekrecensent een concert „mist". Ten minste, als er een bandrecorder bij de hand is om de uitvoering vast te leggen.

Zaterdagavond immers gaf het Helmonds Muziekcorps een jubileum-concert ter gelegenheid van zijn 70-jarig bestaan. De hele uitvoering werd met behulp van een Philips bandrecorder opgenomen en dat bleek achteraf een gelukkige omstandigheid, want het bestuur had vergeten de pers uit te nodigen.

De Helmondse Courant verklaarde zich bereid, alsnog een recensie te plaatsen en de oplossing was gauw gevonden: Maandagavond kreeg de heer Van Kooten in het gebouw van de Tentoonstellingsdienst in Eindhoven bezoek van de heer Walter Koolen Jr uit Helmond en Dinsdagsmorgens verscheen er een recensie in het betrokken blad, welke geschreven was aan de hand van hetgeen er via de bandrecorder te beluisteren viel.

Die techniek toch....

ARUBA

PHILIPPA SCHUYLER DANKTE

Oranjestad. — Even voor haar vertrek hadden wij nog een kort onderhoud met mej. Philippa Schuyler, die hier een drietal piano-recitals heeft gegeven. Zij vroeg ons haar dank over te willen brengen voor de grote medewerking welke zij hier heeft mogen ondervinden. Zij vond haar verblijf op Aruba zeer prettig. Zij heeft het ten zeerste gewaardeerd dat de heer Gezaghebber en mevr. Kwartsz haar zo allerliefst hebben ontvangen. Het comité, in het bijzonder de heer R.A. Muller, was zij zeer erkentelijk voor de goede zorgen aan haar besteed. Op 13 Januari geeft zij weer een concert in Miami, en gaat dan verder naar Alaska en door de Ver. Staten.

In Mei is Zuid Amerika aan de beurt en zal er o.m. Venezuela en Brazilië bezoeken. In Juni is zij weer in Europa, waar zij recitals zal geven in Engeland, Nederland, Duitsland en de Scandinavische landen. Zij was ten zeerste tevreden over haar verblijf in Nederland, waar zij in het Concertgebouw te Amsterdam concerteerde en waarde heer Ernst Kraus haar impressario was. Ook in Suriname had zij een prettige tijd doorgebracht, waar zij zeven concerten gaf en ook door de Gouverneur werd ontvangen. Philippa is bepaald een innemende persoonlijkheid en wij wensen haar van harte veel succes in haar verder leven.

BIJ DE COMMANDO-OVERDRACHT

Savaneta. — Gisteren vond de commando-overdracht plaats in het kamp Savaneta over de 52e Infanterie Compagnie Mariniers. Tegen 9 uur had zich een uitgelezen gezelschap verzameld, w.o. wij opmerkten de Landsministers Dr Arends en F. Eman, de vertegenwoordiger van de Gezaghebber (de heer Kwartsz kon in verband met het RTC-overleg niet aanwezig zijn), mevr. Kwartsz, de Zeer Eerw. Pastoor Burgemeester en de Vlootaalmoezenier Pater Anink, Vlootpredikant ds Oegema en ds. Baart, de voltallige Lago-directie, de heer Merryweather van de Eagle, de Amerikaanse Consul Mc.Farland, and Commissaris van Politie De Jager, Commandant van Hr Ms Van Speyck Baron van Asbeck Voorzitter Comité Contact Burgerij-Militairen e.v.a., velen vergezeld van hun dames.

Om vijf voor negen kwamen de vertrekkende en de komende commandant en nadat door Kapitein Bons instructies waren gegeven, werden de troepen geïnspecteerd. Hierna was het woord aan kapitein Dourlein, die alle autoriteiten dank bracht voor de ondervonden medewerking. Spr. getuigde, dat hij een prettige herinnering aan Aruba had.

Majoor Veenhuys prees zich gelukkig het bevel over te kunnen nemen over een compagnie, waaronder een zo goede geest en discipline heerst.

Het Corps Mariniers stelt hoge eisen aan zijn personeel. Het eist van ons een voortdurende paraatheid en hoge mate van plichtsbetrachting, kortom een wegcijfering van onszelf en het inzetten van onze gehele persoon ter goede vervulling van de taken, waarvoor wij gesteld zijn. Slechts hierdoor zijn wij in staat ons de naam Mariniers waardig te maken.

Spr. hoopte, dat de goede verstandhouding met de autoriteiten gecontinueerd moge worden.

Tenslotte wenste majoor Veenhuys de scheidende commandant Dourlein een goede reis en behouden aankomst in Nederland. Gij hebt in de drie jaren van Uw commandovoering veel bereikt, gij laat hier een goede compagnie mariniers en een zeer verbeterde en verfraaide kazerne achter, waarop gij trots moogt zijn, beide zaken, die mij mijn commandovoering zeer zullen vergemakkelijken, aldus majoor Veenhuys, die hiermede het bevel over de 52e Infanterie Compagnie Mariniers overnam.

De mariniers defileerden voor de commandanten, waarna het gezelschap zich naar de longroom begaf. Men bleef hier nog geruime tijd bijeen. Om half twaalf vertrok Overste Nass weer met het lijntoestel naar Curaçao, uitgeleide gedaan door de nieuwe commandant en diens echtgenote.

Het enige doelpunt in de wedstrijd Feyenoord—EBOH werd kort voor het einde door midvoor Schoon gescoord. In het doel keeper v.d. Bijl (Feyenoord).

Een Comet-passagiersvliegtuig met 34 passagiers aan boord, heeft gisteren de afstand van Bahrein naar Beirut, 1050 mijl — plm. 1690 kilometer in precies twee uur gevlogen. Deze bijzonder snelle vlucht voor een passagiersvliegtuig werd gemaakt op de normale route Londen — Colombo. De gemiddelde snelheid van het toestel was 525 mijl per uur.

Rotterdam. — In 1953 zijn in de Rotterdamse haven 16.301 zeeschepen aangekomen met een gezamenlijke tonnage van 28.160.103 netto register ton, tegen in 1952: 15.443 schepen met een gezamenlijke tonnage van 25.413.557 nrt.

Ismail al Azhari eerste premier van de Soudan

Londen. — Het parlement van de Soedan koos gisteren de leider van de Unionistische partij, Ismail al Azhari, tot eerste premier van het gebied. De genoemde partij, die door Egypte wordt gesteund beschikt over 54 van de 97 zetels in het Lagerhuis en heeft ook in de Senaat een meerderheid.

Naar men verwacht zal de gouverneur Zaterdag aanwijzen als de dag waarop de Soedan de fase van volledig zelfbestuur ingaat. Binnen de komende drie jaar zal het Soedanese parlement een resolutie aannemen, waarin gevraagd wordt om regelingen betreffende het zelfbeschikkingsrecht. De keuze zal hierbij gaan tussen een volledige onafhankelijkheid en een Unie met Egypte.

1e TREKKING — DONDERDAG 7 JANUARI 1954

[illegible]

Op Bonaire werd flink gewerkt

KRALENDIJK. — Tijdens de jaarwisseling was er een geanimeerde receptie ten huize van de gezaghebber, de heer W. G. de Haseth. Bij die gelegenheid gaf de heer L. D. Gerharts, gedeputeerde van het Eilandsgebied Bonaire, een uitvoerig overzicht van Bonaire's wel en wee, waarin hij vooral de vooruitgang van Bonaire belichtte.

In 1953 werden 441 H.A. land door de tractoren geploegd. Twee grote dammen, welke voor Bonaire van belang zijn. — n.l. bij het Lac en één achter Rincon, werden gebouwd. Duizenden kubieke meters grond werden hiervoor verzet. En Bonaire zal nog vele jaren moeten doorgaan met de aanleg van dammen, hetgeen grote sommen gelds zal vergen.

De weg naar Rincon kwam gereed, terwijl tevens in Rincon een asfaltweg werd aangelegd.

Verscheiden straten kregen een nieuw wegdek, de speelplaatsen van de scholen kregen een asfaltlaag en werden hierdoor stofvrij gemaakt.

In totaal werd 41000 M2 geasfalteerd.

Aan materiaal werd in 1953 21000 M3 vervoerd, zoals zand, koraal, diabaas etc. etc.

Aan lonen voor Openbare Werken werd uitgegeven: ƒ 134.000,—. De trucks van Dienst Openbare Werken legden een afstand af van ruim 10 keer de afstand Bonaire-Amsterdam en terug n.l. 151.240 Km. Bij het graf Stuyvesant, n.l. Punt Vierkant, werd een trapje gemaakt voor de zwemlustigen, alsmede kleedgelegenheden ten Noorden van Zeebad.

Aangaande de geleverde werkprestatie's merkte de heer Gerharts nog op, dat dit per eenheid in geld uitgedrukt, iets was achteruitgegaan, doch dit kwam door het rouleringssysteem, waardoor werkzoekenden ook aan bod konden komen.

Het vliegveld heeft wederom een belangrijke som aan onderhoud geëist.

Wil Bonaire niet van vliegverkeer verstoken blijven, dan moet men dit vliegdveld echter goed blijven onderhouden.

Laat ingezette regenval

De economische toestand van Bonaire baart voorts zorgen door de laat ingezette regenval, daar de oogst voor het allergrootste deel reeds verloren is gegaan. Nu hebben de landbouwers geen werk. Hierbij komen nog tientallen werklozen van Curaçao en Aruba, wegens inkrimping van personeel aldaar.

Werk voor deze mensen heeft Bonaire niet, want er is geen industrie, en de Diensten van het Gouvernement zullen ook niet in staat zijn zoveel werk voor hen allen te kunnen verschaffen.

Wel zou het een grote verlichting geven wanneer de werkzaamheden aan de nieuwe startbaan konden beginnen helaas zag spreker nog niets in het verschiet.

Ik moet met bezorgdheid opmerken, dat wij nog niet weten hoe het met onze Begroting 1954 is gesteld. Wanneer men bedenkt, dat wij zuinig met de gelden moeten omgaan moet men de cijfers der Begroting kennen. Wij kennen die cijfers nog niet, aldus de heer L.D. Gerharts.

Bonaire behoort nu niet tot de eilanden die voldoende inkomsten hebben om de uitgaven te dekken, zodat wij van de Landsregering een subsidie ontvangen. Doch het geven van deze subsidie brengt blijkbaar mee, dat op Curaçao wordt beoordeeld of zekere kapitaals uitgaven van Bonaire wel nuttig zijn.

Lichtpunten zag spr. wel voor Bonaire. Bedriegen de tekenen ons niet, dan komt Bonaire steeds meer in trek bij de toeristen. Wanneer binnen enige dagen de folder van Bonaire de wereld zal zijn ingezonden, zullen de aanvragen, speciaal van Noord-Amerika, beduidend toenemen. De ongereptheid van Bonaire's natuur dient hiervoor bewaard te blijven, daar dit de trekpleister is.

Bonaire moet blijven: **„Klein maar rein"**, aldus spr.

Werkgelegenheid in studie

Dan zijn te Bonaire studies aan de gang voor het verschaffen van meer werkgelegenheid, met name vestiging van industrie-en. Heeft dit alles resultaat, dan komt er voor een aantal jaren verbetering.

Deksels goed gedaan

De Gezaghebber Mr. W.G. de Haseth had niet vermoed, dat zoveel te danken zou zijn aan de uitvoerder van Openbare Werken en de arbeiders hiervan.

Dat zo veel werk is verzet, is het bewijs dat het systeem van de Gedeputeerden, die het Eiland zo goed kennen, goed bleek te zijn.

Zolang Bonaire Gedeputeerden blijft behouden, die zonder onderscheids des persoons en zonder het beschermen van politieke vriendjes of zakelijke relatie's hun bestuursfunctie's uitoefenen, is de toekomst van Bonaire veilig. De Gezaghebber voelde zich verplicht hen op de rug te kloppen en te vertellen, dat hij het deksel goed gedaan hebben.

Voor het vestigen van meer industrieën meende spreker wel de noodzaak aanwezig, dat Bonaire betere faciliteiten kon geven, dan de zustereilanden. Alleen afgaande op een lagere loonpeil is niet voldoende.

VACANTIEHUIS GUATEMALA PER PLANE NAAR CURACAO

Kralendijk. — Woensdag vond het unieke gebeuren plaats, dat het Vacantiehuis Guatemala, te Bonaire, per „plane" werd verzonden naar Curaçao. Dit is in feite een onmogelijkheid zoudt U denken.

Natuurlijk, maar Zuster Maria wist dit toch voor elkaar te boksen.

Ten behoeve van de actie voor dit mooie vacantie-oord Guatemala-Bonaire was een miniatuurhuisje natuurgetrouw nagebootst van kleine steentjes. De bedoeling is om voor deze actie gelden te verzamelen op een originele manier. Men moet n.l. het aantal steentjes, waaruit dit huisje is gebouwd tellen (of schatten).

Mooie prijzen zijn beschikbaar gesteld voor de winnaars.

De heer Johnny Vink stond direct klaar dit Guatemala-huisje te etaleren voor dit zo goede doel.

De Stichting roept een ieder te Curaçao op, hier naar toe te gaan, en daadwerkelijk een steentje bij te dragen, voor het kleine bedrag van ƒ 0,25 en zij hoopt dat vele kleintjes een grote zullen maken, zoals deze steentjes samen een huisje vormen.

Washington — De Amerikaanse luchtmacht heeft medegedeeld in de landen overzee arbeidskrachten te zullen aanwerven, ter vervanging van 25.000 Amerikanen, merendeels in Europa.

Nog voor 30 Juni as., in het belastingjaar 1955, wil men aldus nog 10.000 Amerikanen door inwoners van de betrokken landen vervangen.

Dit zal tevens een methode van dollar-uitwisseling vormen.

Londen. — De koude, die Engeland in haar greep heeft, toont geen tekenen van afneming. Het ziet er volgens de officiële weerberichten naar uit, dat de kou nog wel een poosje zal aanhouden.

De wegen in Engeland zijn voor een groot deel met een dun laagje ijs of bevroren sneeuw bedekt, zodat het autoverkeer grote hinder ondervindt en het aantal botsing abnormaal groot is.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

New York. — In afwachting van de boodschap van president Eisenhower opende de N.Y.-Effectenbeurs gisteren iets gemakkelijker, doch na het bekend worden van de boodschap was de stemming vaster onder leiding van de sporen met fractionele stijgingen, terwijl olies achterbleven. De verkopen tegen het slot waren oorzaak, dat de markt gemakkelijk sloot met koersdalingen tot 1 punt.

Aantal verhandelde fondsen 1155; hoger 382; lager 497; onveranderd 276; aandelenomzet 1.540.000; obligatieomzet $ 3.635.000.

De koersen luiden:

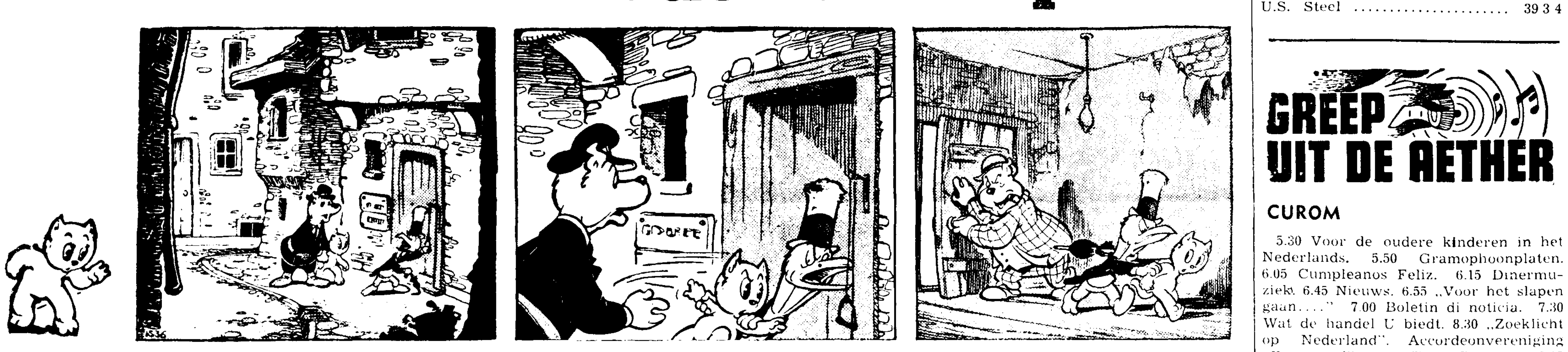
American Tel. and Tel.	157
Anaconda	31 1/8
Bethlehem Steel	50 5/8
Dupont de Nemours	105 7/8
General Electric	88
General Motors	61
Int. Tel. and Tel.	14 1/8
Shell Oil	79
Standard Oil of New Jersey	73 1/2
U.S. Steel	39 3/4

Snapshot uit de jaarlijkse traditionele ontmoeting: H.F.C. tegen Oud-International. Hans de Winter weet keeper Leo Halle nog juist op te vangen anders was hij de camera van Polygoon binnen gelopen.

1655

Tom Poes en de Partenspeler

1536. — Zo werd Tom Poes dus door de potige agent Plathouwer achter zijn voogd aan door de stad gevoerd totdat men in de morsige buurtjes van het oude gedeelte terecht kwam.

„We zijn er haast!" sprak de heer Partenspeler, op een volkomen vervuild huis ineen smalle straat toetredend. „Ik zal blij zijn wanneer de rakker in zijn kleine, witte bedje ligt! Och, och! Het leven van een opvoeder is vol zorgen en het grachtwater sopt nog in mijn sokken! Kom, ventje! Volg me naar binnen!"

„Woont U hier?" vroeg de agent enigszins bedenkelijk. Hij monsterde het huis en liet zijn blik tenslotte rusten op een bord naast de deur waar met slordige letters op geschilderd was: „Huize Zonnestraal — onder toezicht van Erkend Pleegvader".

„Ja, ja!" zei de heer Partenspeler. „Hier woon ik!" Hij had inmiddels aangescheld en rukte nu Tom Poes door de open piepende deur naar binnen.

„Bedankt voor het brengen, hoor!" riep hij door de kier naar buiten en daarna werd de deur voor de verbaasde agent dichtgesmeten.

Tom Poes bevond zich nu in een kale gang, waar het behang in lappen van de muren hing. Het rook er muf en schimmelig en de enige verfraaiing bestond uit een peerlampje zander kap. Maar dat was het niet zo zeer waar Tom Poes naar keek. Zijn aandacht werd getrokken door de figuur, die de deur geopend had, want hierin had hij niemand anders dan Bul Super herkend!

„Haha!" riep de rauwe klant. „Als dat Tom Poes niet is! Is dat soms het nieuwe klantje waarover je sprak, Plooike?"

„Ken je hem?" vroeg de heer Partenspeler verrast. „Des te beter! Dit ventje behoeft een strenge hand om hem in het rechte spoor te brengen!"

„Laat dat maar aan mij over!" riep Super. „Ik ben de beste pleegvader, die je maar wensen kunt!" En de schurk barsste in een akelig gelach uit...........

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands. 5.50 Gramophoonplaten. 6.05 Cumpleanos Feliz. 6.15 Dinermuziek. 6.45 Nieuws. 6.55 „Voor het slapen gaan...." 7.00 Boletin di noticia. 7.30 Wat de handel U biedt. 8.30 „Zoeklicht op Nederland". Accordeonvereniging „Emmastad". 9.00 Tony Bennett. 9.15 Accordeonvereniging Emmastad. 9.30 Oscar Shumsky (viool) en Leonid Hambro (piano). 9.45 Dansmuziek. 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 „Het schip van de week". 19.00 Nieuws. 19.17 Het Stradiva Sextet. 19.30 Nederlandse Kroniek. 19.42 Liedjes en melodietjes, die we hoorden in 1934. 20.00 Buitenlands weekoverzicht. 20.12 Intermezzo. 20.16 Voor de West. 20.46 Persoverzicht. 20.55 Avondgebed: Prof. Dr P. Boendermaker. 20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Voor kinderen. 17.10 Esso programma. 17.40 Voor de jarigen op de Antillen. 18.00 Etisch onderwerp. 18.20 Piano Jazz. 18.40 Nieuws. 19.00 Hindostaanse uitzending. 20.00 Advertenties. 20.10 V. en V. 20.20 U vraagt, de Avros draait. 20.35 Volks en Besmettelijke ziekten. 20.45 Verzoekprogramma. 21.00 Advertenties. 21.10 Verzoekplaatjes. 21.25 Nieuws en Sluiting.

AGENDA

WEST END. „Return to Paradise" 19 en 21 uur.

CINELANDIA. „Denver & Rio Grande 19 en 21 uur.

ROXY. „Angel Face" 19 en 21 uur.

Cultuurcentrum: Filmavond 20.00 uur.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer B. Huksloot, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT GELE KRUIS: Zondagdienst: en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster v. Agtmaal, Niewindtstr. 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN: De Zondag en nachtdienst wordt waargenomen door Botica Moderna, Breedestr. tel. 1854 en Botica del Pueblo, Breedestr. (O), tel. 3718.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307. 01.30 — 05.30 B.J. Lubbers tel. 2928.

Personeel afdeling.

Dinsdag 5 Januari 12.00 t m Zaterdag 9 Januari 12.00 E.C. de Haseth, (stad) tel. 3179. B.g.g. nadere inl. bij M.B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:

E.A. Wegman, Parallelweg No. 7, J.D. tel. 2844 46

Geneeskundige Dienst:

9 1 (12.30) — 11 1 (07.00) Dr Podvinec tel. 2624, b.g.g. tel. 2409.

C. S. M.

Rederij:

T. Dekker tel. 2227.

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 2551. 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 G.H. van Leeuwen tel. 2054.

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276. van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146.

THEATER ASIENTO.

„The girl who had everything" Toegang boven 16 jaar.

TE DUUR GEKOCHT

Roman door Agnes Sligh Turnbull

38)

En die werd door Alex aanstonds opgemerkt.

„Denk er om, dat 't je laatste jaar is," zei hij ernstig. „Als je naar de universiteit wilt, moet je er voor werken. Ofschoon je er volgens mij best buiten kunt. Ik ben ook niet op de universiteit geweest, en ik heb 't nooit gemist."

„Maar ik wil er dolgraag heen, vader."

„Zorg dan maar dat je er klaar voor komt."

Op een Zaterdagmorgen, toen Alex op het kantoor in Greensburg was, werd hij verrast door een bezoek van McKelvey. Gewoonlijk was hij het, die de oude man ging opzoeken.

„Ik kom je even iets laten zien, Alex," begon hij ernstig. „Iets dat je zien móét, vind ik."

Met een lange magere wijsvinger en duim trok hij een opgevouwen papier uit zijn binnenzak.

„Ik weet dat je nooit iets gevoeld hebt voor die neiging tot schrijven bij Ranald, en dat kan ik van één kant begrijpen. Een beetje buiten je lijn natuurlijk. Maar als er feiten komen, die spreken, moet je ze onder de ogen zien. Die jongen heeft talent. Kijk dit eens in."

Hij gaf het papier over. Alex nam het aan, zag dat het papier bedrukt was en keek verwonderd op.

„Waar is dit uit?"

„Hun schoolkrant. Ranald is redacteur van 't jaar."

„O ja? Dus dáárom werkt hij weer slechter. Ik heb hem nog zo gewaarschuwd."

McKelvey zweeg, terwijl Alex snel het papier doorkeek.

Sinds dien avond, jaren geleden, toen Meggy hem met stralende ogen het eerste kinderrijmpje van Ranald had gegeven, had hij van het werk van zijn zoon geen letter gelezen. McKelvey had wel eens geprobeerd, het gesprek er op te brengen, maar steeds was Alex snel op een ander onderwerp overgestapt: en Meggy sprak er al sinds lang niet meer over.

De woorden, die hij nu voor zich had, boeiden hem onweerstaanbaar. Hij las ze nog eens. Al wat de jongen had gevoeld, al wat hij had geleden van de schoonheid, die hij trachtte te beschrijven, was vastgelegd in de reine en ordelijke sierlijkheid van die weinige regels. Terwijl hij die las, begreep Alex, dat het een goed gedicht was; en er kwam een golf van jaloezie in hem op zo sterk, dat zijn adem er door stokte. Er ging een snerpend verlangen door hem heen, om de oude vreugde weer te voelen, de verrukking, de pijn en de spanning en eindelijk de macht, om het allemaal meester te worden en er vorm en duurzaamheid aan te geven.

Maar die macht had hij verloren.

Hij gaf het papier weer aan McKelvey, die had zitten wachten met een vreemde gretigheid in zijn oude ogen.

't Is niet slecht, lijkt me," zei Alex kortaf.

„Niet slecht?" herhaalde McKelvey, even verbluft, leek het, om zo'n opmerking. Toen sprak hij zeer ernstig verder.

„Ik heb mijn hele leven gelezen, Alex; massa's woorden en zinnen en verzen, driekwart eeuw lang! Ik heb 't goede van 't slechte leren onderscheiden, en ik verzeker je, die jongen heeft een bijzondere gave. Hij heeft...."

Hij zweeg, en zijn gezicht stond echt oud, toen hij Alex' onbewogenheid waarnam.

„Ik wou alleen maar, dat 't mijn zoon was," besloot hij langzaam. „Je wilt 't zeker niet eens bewaren."

„Jawel," zei Alex. „Als u 't hier wilt laten, zal ik 't houden. En dank voor de moeite. Maar ik zou 't prettiger vinding, als u hem niet aanmoedigde met die verzenmakerij. Da's ten eerste geen mannenwerk, en ten tweede staan hem belangrijker dingen te wachten."

„'t Is mogelijk," zei McKelvey, bedachtzaam het hoofd schuddend. „'t Is mogelijk."

Hij legde het papier op het bureau en wendde zich naar de deur. „De jaren zullen moeten beslissen. 't Is voor ons allemaal een geluk, dat de tijd zo toegeeflijk is."

Toen hij weg was, nam Alex het papier weer in handen en las hij opnieuw langzaam de regels. Die spraken hem meer aan dan de gevoelens, die ze uitdrukten. Hij voelde zich als iemand, die eens een smekeling bars van de deur heeft gestuurd, en hem later terug ziet komen in majesteit en macht. Want hier was macht. Hij, die behagen vond in kracht en heerschappij, die het bezit of het gemis ervan aanstonds in anderen aanvoelde, erkende dit. Het was een verborgen macht, onafhankelijk van de passaatwinden van kans of geluk, onaantastbaar voor het zwaardgevecht der industrie, het veranderlijk getij der wereldmarkten. En de jongen bezat die macht.

Alex scheurde langzaam het papier in snippers en wierp die in de prullenmand. Het kwetste hem, dus wierp hij het van zich af, zoals hij ook met sommige herinneringen deed. Hij weigerde het gevoel te ontleden, dat hem bij de keel gegrepen scheen te hebben. Hij wist alleen, dat hij die vervulling niet zien wilde in het leven van zijn zoon, dat blanke huwelijk met schoonheid, die hoogste volkomenheid, die eens de zijne had kunnen worden.

„Hij kan 't loslaten net als ik gedaan heb, en voortwerken aan de zaak. Dat moet en dat zal hij, en hoe eerder hij 't begrijpt, hoe beter."

Toen gaf hij zijn aandacht aan de papieren op zijn bureau. Er was er één bij, dat een mindere ernstige uitdrukking op zijn gezicht bracht. Het was van de juwelierszaak Tiffany & Company te New York, en bevestigde, dat zij een gouden armband met diamanten volgens zijn beschrijving konden maken. De prijs zou worden.... Alex' ogen gingen wijder open, toen hij het cijfer zag, toen glimlachte hij. Hoe meer hoe liever voor dat cadeau.

Lange tijd had hij er verbluft van gestaan, dat het zo moeilijk was, geld voor Meggy uit te geven. „Als ik rijk ben," had hij zichzelf vroeger beloofd, „geef ik Meggy al wat ze hebben wil!" Nu hij de rijkdom bezat, die hij zich had gedroomd, werd hij gewaar, hoe gering haar behoeften eigenlijk waren.

Zij kleedde zich goed en winkelde graag, als iedere vrouw, maar om een overdadige garderobe gaf zij niet. Het nieuwe huis was aanstonds in 't begin goed gericht. Daar was de dure snuisterijen, die iedere vrouw graag zou hebben, als zij ze krijgen kon, naar hij gemeend had, vroeg Meggy nooit.

Nu de Aprilmaand met haar verjaardag naderde, had hij besloten, een extra-mooi en duur cadeau voor haar te kopen. Iets waar ze verbaasd en opgetogen van stond te kijken; waar ook andere vrouwen van op zouden zien, als ze het zagen; kortom, het bewijs, na de jaren van worsteling, dat hij haar het beste kon geven, wat er op de wereld te vinden was. Dat geschenk moest een symbool zijn. Vaag had hij de laatste jaren gevoeld, dat er in Meggy een zekere onvoldaanheid bleef — zoal geen verdriet — dat zij in haar hart besloten hield. Hij had er de overtuiging van gekregen door haar bekentenis van haar gevoelens voor de farm. Die openbaring had zich diep in zijn geheugen gegrift. Voor 't eerst van zijn leven was er tegenstrijdigheid tussen zijn gevoel en zijn bedoeling. De mislukking van zijn plan was een bittere teleurstelling voor hem geweest. Die schrijnde nog steeds in hem. Maar zou de uitvoering niet nog groter pijn hebben gegeven, nu Meggy er zo over dacht? Het hele geval had hem een zekere ongerustheid gegeven over zijn verhouding tot haar. Had hij haar niet váker verkeerd gebrepen?

Hij dacht aan al hun huwelijksjaren, heel hun huwelijksleven; met lieftalligheid en vreugde had zij zich aan hem gegeven. En hij had het aanvaard in volle gemoedsrust, als de natuurlijke gang der liefde. Nu kwam er een zekere twijfel in hem, en lette hij ongemerkt op haar, als ze onder de schemerlamp zat te lezen of te naaien. Hij dacht aan de eerste keer, dat hij haar gezien had, met de zonneschijn op haar haar; hij herinnerde zich hun eerste kus, en de ochtend van hun trouwdag, toen ze had uitgesnikt, dat ze hem haast niet kende!

Het kwam als een kille nevel over hem, dat hij haar, van die dag af, eenvoudig zijn wil had opgelegd en dat zij er zich naar geschikt had. Hij had het nog nooit zo bekeken, en het nieuwe inzicht maakte hem onzeker en bijna bang.

Zó was hij tot het besluit gekomen, haar een prachtig en kostbaar cadeau te geven, niet enkel als uitdrukking van zijn liefde, maar als een soort schadevergoeding tevens. Eindelijk had hij besloten tot een gouden armband, en dan een van Tiffany. Hij had zich nooit eerder bewust gemaakt, hoe weinig juwelen Meggy droeg: zelden meer dan de ringen, die hij haar op hun huwelijksdag had gegeven, en de gouden distel-broche.

Nu zou ze ten minste iets hebben, dat het dragen waard was. Het invullen van de cheque kalmeerde de onrust in zijn hart. Hij voelde zich weer meester, hij voelde zich weer veilig.

Het was gewoonte geworden, dat McKelvey en Jack White op de verjaardagen kwamen dineren. Dat had Alex zelf zo bedisseld, jaren geleden, voor zover het Meggy's verjaardag betrof, en het was zo gebleven.

„Jullie moesten eigenlijk allebei getrouwd zijn," zei Meggy ieder jaar, haar gasten hartelijk aankijkend; „dan zat ik ten minste niet als vrouw alleen met al die mannen. Zorgen jullie maar, dat jullie allebei een vrouw hebben, als ik weer jarig ben!"

„Op onze aanstaande vrouwen, Jack — de stakkers!" zei McKelvey altijd, zijn glas opheffend.

„Op ons laatste jaartje vrijheid, McKelvey. Vrijgezellen, bekeert u! luidt de dienstorder."

Er was altijd veel vrolijkheid en dwaasheid. Zelfs Alex bewees Meggy bijzondere eer, door zijn gewone ernst te laten varen, alle zorg van zich af te zetten en mee te schertsen en te lachen. Dit jaar scheen het weer de grote dag zo gunstig mogelijk voor te bereiden. Maart was warm en zacht geweest, April bracht een weelde van bloesems en heldere luchten. Alex' cadeau was op tijd gekomen. Hij had het op 't kantoor in zijn safe en bekeek het vaak. Zelfs hem, die de prijs kende, leek de armband overweldigend. De diamanten tintelden en fonkelden, alsof ze leefden.

„Er zijn niet veel mannen, die hun vrouw zo'n cadautje kunnen geven."

Op de dag zelf ging hij vroeg naar huis, met het doosje in zijn zak. Als steeds vervulde de aanblik van zijn huis hem met trots. Nu was hij nog blijder dan anders, toen hij de voordeur stopte en de wagen aan John overliet. Hij ging vlug de hal in en riep: „Meggy, Meggy!" zoals hij vroeger in het kleine huis placht te doen.

Zij kwam al dadelijk de trap af gestormd.

„O, Alex! Wat ben ik blij, dat je er vóór de anderen bent! Kom eens naar de tafel kijken! 't Is prachtig. Anna wou me gewoon niet in de keuken hebben. Ik schaam me echt, dat er zo'n drukte voor me gemaakt wordt. Oom Andy heeft me een paar handschoenen gestuurd. Heerlijke ouderwetse schat! Iets anders kan hij niet geven aan een dame. Ik heb hem al opgebeld om te bedanken. Ze zijn prachtig. Lange witte Franse, voor de avond. En Ranald kwam zo hartelijk met een boek aan...."

Alex viel haar glimlachend in de rede.

„Doe nu eens je ogen dicht en steek je handen uit!"

Zij gehoorzaamde. „'t Was écht geen zachte wenk, hoor!" zei ze lachend.

Alex haalde de armband uit het doosje en knipte hem dicht om haar pols. Een seconde vroeg hij zich af, of het sieraad niet te zwaar was voor haar kleine hand. Maar de gloed der edelstenen stelde hem gerust.

„Klaar!" zei hij, en hij ging een stap achteruit.

Zij deed haar ogen open, keek naar de armband, naar hem en weer naar de armband.

„Alex!" riep ze uit. „Ik heb nooit zoiets.... zoiets weelderigs gezien! Ik sta er versteld van! Dat had je niet moeten doen."

Alex boog zich trots over haar heen.

„Waarom niet? 't Beste is nog niet goed genoeg voor je. Kijk," zei hij, met zijn vinger de armband rond draaiend, „er zitten vijftien stenen in. Tiffany heeft hem expres voor me gemaakt."

Ze zei nog eens, hoe een pracht ze het vond, hoe iets ongelofelijks.

„Hij heeft vast een heel kapitaal gekost!" zei ze met ontzag.

Alex liep trots rond, met zijn handen in zijn zakken, zijn hoofd hoog.

„Wat dan nog?" zei hij. „Wat zou 't dan nog? Mag ik mijn geld niet voor mijn vrouw uitgeven, als ik er zin in heb? Daar héb ik 't toch voor?"

Als een plotselinge schaduw op haar hart kwam in Meggy de gedachte aan de Rockwells. De prijs van de armband had voor hen de redding kunnen betekenen. Had hen minstens...." Maar daar moest ze nu niet aan denken.

„Ik kan je niet bedanken," zei ze met een lichte gedwongenheid in haar stem. „Ik kan je eenvoudig niet zeggen, hoe prachtig hij is en hoe lief van je is, om hem voor me te kopen, Alex."